

Врш Харкову

Горювати по
43р
Книжці

Чимало днів сплигло пожарами в долині
Чимало всохло сліз /~~чимало сліз втекло~~/ пролитих по ночах
~~/Що мати на шматок то дитині/~~

Ми біль твій зберегли і кров ту по краплині

І зір повішених ожив у нас в очах.

І крик замучених і тихий плач дитяти

На темних вулицях, де сиві матері
/повергнули/
Як грім струсили/ніч?/ розпечені гармати

В рожевім розцвіті далекої зорі.

.....

Здоров будь Харков наш! Зведи зомлілі руки,
Дихни теплом грудей /своім/ на провесні доріг
Це ми твої сини, це ми твої онуки
З вогню^й смертей ясных, із трудних днів розлуки
Несем ясну зорю на отчий твій поріг

Тут ^{старі} буде знов майдан, ось - місце тополіні,
Тут залізничний клуб /сад дитячий був/ і плесо голубе,
Знайдем старі сліди, крізь далі димно сині.
По добрих спогадах, по камню, по пилині,
Змуруємо, знесем розцвітимо тебе.

І сядемо за стіл, засвітимо /?/ кімнату,
Зготуем в **КОТБОЛКУ**... вечерю небагату

Бійця обніме син, одвикши крикне: Тату!

І брата брат назве по імені
А ти випросяєш та зивреш мал бобин

.....

ІЗ-І4/П 43 р.

Москва

